

melodisch liet voordragen, immers wij bewonderen in deze poëzie voornamelijk de effenheid van stijl, de begrenzing binnen een betrekkelijk-bescheiden curve. Doch hoe het zij — wanneer Rolland's hypothese juist is (en er is geen enkele reden aanwezig om dit te betwijfelen), kunnen wij in de recitatieven van Lully tevens de muzikaliteit van Racine terugvinden. En André Maurois opende zijn herdenkingsrede, welke door de omstandigheden niet werd uitgesproken, doch in de *Nouvelles Littéraires* werd afgedrukt, terecht met deze woorden: „Jamais écrivain mieux que Racine ne connut la valeur, le poids exact et les harmoniques des mots français.”

KLASSIEKE KUNST

DOOR CHR. J. WALSON

'k Zag gouddoorschenen kathedralen,
Die heugenis behielden aan een tijd
Met wezensvreemde idealen
Aan 't rythme, dat den bouwer heden leidt.

En blank-bewaarde kunstgewrochten,
Waarin een onverbleekte schoonheid zong,
Getuigden van wie toen de waarheid zochten,
Der driften zuiverheid, die hen tot scheppen dwong.

En 'k bepeinsde deze kennelijke waarden:
De kunst weerspiegelt naar den geest den tijd,
Waarin zij werd geboren en de verklaarden
Hieven haar tot in het licht der eeuwigheid.